

Jeg sætter de stillede Vædringsforslag samt de Paragraffer, hvortil de ere stillede, og Lovforslaget som Helhed til Forhandling under et.

Ordføreren (M. Sørensen): Efter at de Vædringsforslag som nu ere tagne tilbage, vare fremkomne, er det lykkedes Udvalget at blive enigt om en sælles Optræden her ved 3dje Behandling. De nu foreliggende Vædringsforslag fremtræde jo i Formen som kun stillede af Ordføreren, men et Flertal af Udvalget har sluttet sig til dem, og de Medlemmer af Udvalget, der ikke have haft Lejlighed til at slutte sig til dem, antager jeg gøre det i Dag gennem Afstemningen. Jeg gaar ud fra, at der er Enighed om de Vædringsforslag, som her ere stillede, og jeg har da kun ganste kort at forklare, hvad disse Vædringsforslag gaa ud paa. Det første Vædringsforslag gaar ud paa at forandre Statsgarantien, der ifølge Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, skulde bestaa i Hypotekbankobligationer, saaledes at den kom til at bestaa af Statsobligationer. Det er jo det rimeligste, at denne Statsgaranti fremtræder som et Depositum af Statsobligationer. Udvalget har nu ogsaa fundet, at det kunde gaa med til at foreslaa det. Til dette Vædringsforslag knytter sig Vædringsforslaget under Nr. 3, der jo angaar det samme. Vædringsforslaget under Nr. 2 er stillet i Henhold til en Udtalelse af den højtærede Finansminister under Sagens 2den Behandling. Den højtærede Finansminister gjorde da gældende, at det var urigtigt at oprette en Hypotekbank, fordi een Kreditforening havde tegnet et saa stort Beløb, som der forlanges, og saa kom og vilde have Banken oprettet. Den ærede Minister udtalte sig endog ogsaa meget stærkt i den Anledning. Udvalget har fundet noget rigtigt i det og har derfor stillet Vædringsforslag om, at Hypotekbanken først oprettes, naar 3 Kreditforeninger forlange det samt forlange sig tilbelte det Beløb, som findes anført i Lovforslaget. Vædringsforslaget under Nr. 4 gaar ikke ud paa nogen Realitetsforandring, men angaar kun en rent formel Forandring. Naar en Kreditforening bliver nødlidende, skulle de andre Kreditforeninger ifølge Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, træde solidarisk til og det efter 1 eller højest 2 Aars Forløb. Man har nu ment, at det ikke var nødvendigt, at dette skete saa hurtig, thi Sandsynligheden taler jo for, at selv om en Kreditforening et Aar kommer i Betyd og ikke kan fyldestgøre sine Forpligtelser, vil dette Forhold ophøre inden ret lang Tid, og man har derfor

ment, at det ingen Nytte var til saa hurtig at foretage Repartitionen over for de andre Kreditforeninger, som ere solidarisk forpligtede sammen med vedkommende. Man mener, at Hypotekbanken skal have Ret til foreløbig i 5 Aar at kunne udlægge dette Forbud for de andre Foreninger, og kun for saa vidt den nødlidende Kreditforening ikke i længere Tid og senest inden 5 Aar har opfyldt sine Forpligtelser prompte, er det nødvendigt for Hypotekbanken at træde til og reparere det manglende paa de andre Kreditforeninger, der ere solidarisk ansvarlige sammen med den nødlidende. Som man vil se, er det kun en formel Vædring, men det er en Vædring, som vil lette Forretningsgangen i en overordentlig Grad, da der ogsaa rent regnskabsmæssig set vil være ikke ringe Ulejlighed forbunden med Fordeelingen mellem Kreditforeningerne, en Fordeeling, som maaste slet ikke er nødvendig, eftersom man maa gaa ud fra, at den nødlidende Kreditforening i Løbet af ganste saa Aar vil kunne oprette det forsumte. Vædringsforslag Nr. 5 er i Virkeligheden heller ikke af overordentlig stor Realitetsbetydning, fordi det, der staar i det, efter min Mening vil blive fyldestgjort i Praksis, selv om det ikke staar der. Det gaar ud paa, at for saa vidt en Kreditforening af Grunde, som den selv er uden Skyld i, nemlig ved Krigsskade, bliver ude af Stand til at fyldestgøre sine Forpligtelser, saa vilde det, mener man, være urigtigt, om de øvrige Kreditforeninger, der staa solidarisk med den, skulde dække det Understud, der er fremkommen paa Grund af Krigsskade. Naar der foreligger Krigsskade et eller andet Sted i Landet, er det Statens Sag at træde hjælpende til, og det bør ikke være de solidariske Kreditforeninger, disse enkelte Kredse af Mænd i Landet, der skulle bære dette Tab, som er forboldt et enkelt Sted paa Grund af Krigsskade. Man har derfor ment det rigtigt ogsaa at sætte dette ind i Lovforslaget, og derpaa gaar Vædringsforslaget under Nr. 5 ud. Der siges i dette Forslag, at i Tilfælde af, at en enkelt Forening, jeg kunde f. Eks. nævne den Høbenhavnse Kreditforening, som i Betyd paa Grund af Krigsskade, saa træder Statsgarantien hjælpende til og skal være forbrugt, før der

Rettelse.